

NAROČNINA ZA JUGOSLAVIJO ČETRTLETNO DIN 15 CELOLETNO DIN 60 ZA INOZEMSTVO JE DODATI POŠTINO / OGLASI PO CENIKU / POSAMEZNA ŠTEVILKA PO DIN 150. POŠT. ČEK. RAČ. 13.188

ORJUNA

VREDNIŠTVO IN VPRAVA V VČITELJSKI TISKARNI / ROKOPIJI SE NE VRAČAJO / ANONIMNI DOPIŠI SE NE PRIOBČV-TEJO / POŠTINA PLAČANA V GOTOVINI TELEFON ŠTEV. 906.

Latinski blok.

Naša napoved se je uresničila. Italijanski bojni krik, ki se je razlegel po celem svetu proti Franciji in Jugoslaviji v poslednjem času, je utihnil in g. Mussolini je zaigral sladko melodijo na čast latinski sestri Franciji. Kar naenkrat se je spomnil tega krvnega sorodstva in zagotavlja ves svet, da med Francijo in Italijo ne more priti do resnega spora ali celo oboroženega konflikta, ker oba naroda veže mnogo močnejša vez kot vse diplomatske pogodbe (celo albansko-italijanska), t. j. sorodna kri dveh bratskih narodov. Da so sprejeli Mussolinijevi molotci to izjavo svojega vrhovnega šefa gotovo z velikim veseljem, ker jim vojna s Francijo že od vsega početka, ko je pričela ta nevarnost vstajati na obzorju ni dišala iz razumljivih razlogov, ker predobro poznajo francoske bajonete, ki so jim rezali hrbte ob Plavi — je več kot gotovo. Zunanji svet pa je sprično te najnovejše Mussolinijeve geste znova spoznal neresnost italijanske politike in moralno degeneriranost italijanskega naroda.

Gospod Mussolini zahteva latinski blok v imenu civilizacije, kateri grozi nevarnost od strani barbarov. Da je pri tej izjavi bil obrnjen proti Balkanu, o tem ne dvomimo prav nič. Sprično zadnjih izjav Chamberlaina je prišel fašistovski diplomatski krog do prepričanja, da stremi Anglija danes v prvi vrsti za tem, da živi s svojo sosedo Francijo v najboljših odnošjih, ker ji pri njenih zunanje političnih akcijah, ki ogrožajo z vsakim dnem bolj interese angleškega imperija naklonjenost Francije mnogo več koristi in njena nenaklonjenost več škoduje kot italijansko zavezništvo ali njeno sovražno stališče. Angleški kapital pa si je osvojil v Italiji tudi tako močno pozicijo, da Anglija mirno lahko riskira diplomatsko gesto, ki italijanskim interesom ni prijetna, ne da bi pričakovala od Italije energičen protisunek. Poleg tega je pričela Anglija uvideti, da italijanska ekspanzivnost na Balkanu neti ne prestanto nov požar, za katerega Anglija ne more in noče prevzeti nikake odgovornosti.

Značaj fašistovske diplomacije nam je dal v preteklosti pre mnogo dokazov, da bi upali na popolen preustroj taktike v bodočnosti. Gotovo moramo videti v najnovejši Mussolinijevi himni o latinskem pobratimstvu in panlatinskem bloku osti proti dosedanjim zaščitnicam — Angliji. Iz že navedenih razlogov pa smo uverjeni, da tudi ta osti ne bo preostra, ker italijanska industrija ni toliko močna, da bi z lastnim kapitalom kovala dovolj močno jeklo. Vsled tega smemo trdno pričakovati, da nastopi za Italijansko zunanjo politiko doba, ko bodo fašistovski diplomati prisiljeni v svojih gostobesednih izjavah napraviti precej dolgo pavzo.

„Raduje se življenje nam, saj Radion pere sam!“

Razumna Mica uživa svoje življenje. Ne muči se z žehtanjem ali krtačenjem, za njo dela Radion. Radion sam? Ja!

Perite tako:

»Raztopite Radion v mrzli vodi, denite poprej namočeno perilo v to raztopino, kuhajte 20 minut, nato pa izplahnite!«

Perilo je čisto in snežno belo! Drgniti in krtačiti je nepotrebno, ker perilu in rokam samo škodi in — se postane mogoče lepši od tega?

Varuje perilo!

Da jim pa ta ne bo posebno ljuba, je razumljivo. Italijanske notranje-politične prilike so slej ko prej iste in g. Mussolini, dasi vjaven v svojih načrtih gigantskih skokov, bo moral iskati novih virov za nasitjenje italijanskega naroda, ki stavi na njega vse upanje, da ga obvaruje katastrofe. Doba fašistovskega vladanja v Italiji je ustvarila na gospodarskem in političnem polju stanje, ki je za Italijo vse prej kot ugodno, ker je preračunano le na ekspanzivnost preko meja, na škodo svojih sosed. Čim bo izročena Italija priliki, ko bo morala zgolj iz lastnih virov črpati življenjske pogoje za svoj obstoj, mora nastati pokret, ki ga tudi najzvestejši fašistovski bajoneti ne bodo mogli zaustaviti. Povrniti vse tisoče milijardov, ki postopajo v fašistovski uniformi ter prejemajo visoke plače za svoje brezdelje k ustvarjajočemu delu, je problem, ki najbolj mori fašistovske voditelje.

Tako je tvorba močnega bloka držav, ki so se odlečile napraviti konec večim italijanskim grožnjam, napravila tudi v Italiji močan odmev in zna postati fašistovski stranki mrtvaški zvon.

Tega se zaveda g. Mussolini in zato napenja vse sile, da vzdrži svojo borbeno pozicijo. Vsled tega je ugriznil tudi v najbolj kislo jabolko, pričel je dvoriti Franciji ter sanja o nalogah, ki jih imata izvršiti rami ob rami obe državi, v obliki latinskega bloka.

A. R. REISS — B. Z.:

Prvi december.

Članek je napisal v »Jugoslaviji« naš znani prijatelj prof. Reiss in ga prinašamo kot dokaz, kako občutijo praznik ujedinjenja oni, ki so preživeli vsa Kalvarijo našega naroda.

Prvega decembra se je devetič proslavljati oni nepozabni dan, ko so se v Beogradu v hiši Krsmanovića, v kateri je danes bioskop in restavracija, sestali delegati jugoslovanskih krajev in sklenili ujedinjenje zemlje. S tem aktom se je uresničil san prednikov; to je bila krona vsem naporom, ki so bili plačani za ceno svobode in mnogih življenj iskrenih patriotov; to je bil pravi rezultat žrtve vseh onih, ki so poginili na Jadrano, Ceru, Rudniku in Kolubari, po strašnih brdih Albanije, na Kajmakčalanu in Dobrem polju.

Da, glasno je treba proslaviti spomin na ujedinjenje, ker to zaslužijo oni, ki počivajo poleg Mačve in Donave; v hladnih brdih Albanije in po pustih planinah Južne Srbije in oni, ki so ostali kot mrtva straža večno modrega morja — oni, ki so ustvarili Jugoslavijo. Nikar upor proti tiranu, močnemu in silnemu ne bi pomagal, da jih niso ti naši padli oslabili in potem uničili. Že radi lojalnosti napram mrtvim moramo to priznati.

Ti heroji so se žrtvovali in pokazali onim, ki so ostali in ki so

svobodni, kako je treba polagati račun za Svete Dolgove. Za časa velike borbe je bila njihova edina misel: ujedinjenje in svobodna domovina in narod.

To je perspektiva veličastnega rezultata, ki jim je dala poleta, da so prešli svojo kri z vero in zadovoljstvom. Vedeli so, da uresničenje velikih idealov zahteva velikih žrtev.

Ko so za vedno zaprli svoje oči, so prosili one, ki so ostali, naj se ujedinijo, da ostanejo združeni v ljubezni in da svoje moči uporabijo za delo za ves narod in ne za osebne koristi. Prosili so jih, naj z zadovoljstvom pristanejo na materialne žrtve, ako bratsko ujedinjenje to zahteva.

V vedrih nočeh, polnih mesečine, vse te krvave sence vstajajo iz svojih grobov in gledajo na Beograd, Zagreb in Ljubljano — na delo, kateremu so oni postavili soliden temelj — da vidijo, da li nadaljuje njihovo delo oni, ki so ostali svobodni, živi. Na žalost jim ono, kar vidijo ne da miru v grobovih.

Namesto, da bi združeni delali za dobro svojega roda, se borijo v velikih sporih za osebne interese. Partijska politika je prinesla korupcijo in vse ono, kar tiči našo zemljo. Večina onih, ki upravljajo to

zemljo, se ne spominja na dolžnosti, ki jim jih nalagajo zemlja in narod in katere imajo do svojega naroda in do svoje ujedinjene domovine. Sveti grobovi so pozabljeni in oni, ki so izšli iz klanja živi, so vrženi na ulico. Mladež, ki ima pred očmi take primere, je postala frivolna, sebična in slaba. Mnogokrat jih pri delu ne vodi svetla zvezda — Domovina — temveč nizki egoizem.

Ali bo to vedno ostalo tako? Ali naj patrioti, ki so se borili in slučajno živi izšli iz borbe, umirajo, videč rezultate s katerimi so se končali njihovi velikanski napori? Ne! Srbski narod in njegovi jugoslovanski bratje so premočni, da bi pustili, da se to nadaljuje. Srbski narod je z albanskim odstopenjem napravil podvig, katerega more izvršiti le narod poln moči. On in njegovi bratje so namenjeni slavni bodočnosti. Jugoslovanski narod, izmučen po dolgih vojnah še spi in ga je treba zbuditi in na vas je naloga, da ga prebudite, jugoslovanska omladina, ki ste bodočnost naroda. Pokažite, da v vas še živi duh Kraljeviča Marka, Cara Dušana, Mišića in Babunškega. Tiho idite in zbudite vaše drugove, ki so uspavani, s sirenskimi zvoki sedanosti. Ne gledajte izven svojih mej, temveč vzemite za primer ono, kar je lepo, interesirajte se osebno za to, kar se vaši zemlji dogaja. Država, ki hoče zapovedovati, mora biti jaka, a ona država, ki je razorana s partijskimi strastmi, ni jaka. Napravite vašo domovino močno in tako, kot so jo

LISTEK.

DR. R. A. REISS:

KAJ SE SE VSE VIDI NA ULICI.

Ponovno sem imel priliko določiti »moralno temperaturo« naroda, posebno beogradske mladeži. Prvo kar mi je padlo v oči je bila fotografija neokusno napravljene mladeniča, ki je nosila ponosen napis: »X. kralj beogradskega charlestona«. V moji mladosti bi bil oni, ki bi prišel na idejo takega reklamiranja tako zasmehovan in izzvižgan, da bi takoj umaknil svojo sliko iz izložbe. V moji dobi je znala biti mladina iskreno vesela in je znala ceniti umetnost, po njeni pravi vrednosti. Mi smo igro smatrali kot razvedrilo po delu, ne pa kot življenjski cilj in poklic. Mnenja smo bili, da mora cilj in poklic koristiti skupnosti. Poklic mora nekaj ustvarjati, proizvajati. Igra kot ples in slično ne ustvar-

ja, ne proizvaja ničesar, temveč baš nasprotno tedaj, ko se neprestano igra, celo utruja.

Malto dalje grem in vidim gomilo ljudi okrog neke kinematografske izložbe. Devojke se preživajo, razgovarjajo in gestikulirajo. V izložbi kinematografa so se nahajale slike neke devoyke s čelne strani, s profila itd., mladež pa je njih pasla svojo radovednost. Pod slikami pa je bil napis »Miss Yougoslavija«. Slike so namreč predstavljale devoyko, ki je bila od posebne komisije izbrana, da gre v Ameriko in se predstavi filmskim družbam kot kandidatinja za »filmsko zvezdo«.

Jadni moji drugi iz svetovne vojne so poginili samo zato, da se sedaj našminkana in čepšana dama predstavi tistim Amerikancem, ki so se v času svetovne nesreče proglasili za »čiste idealiste«, kot najlepša Jugoslovenka. Če bo dovolj talentirana jo bomo mogoče še videli na ameriškanih filmih »najbolj-

ših na svetu« z rdeče pobarvanimi ustnicami in črnimi kolobarji okrog oči. Igrala bo idiotske komedije, glupe drame, katerih središče je v razkošnih salonih, finih restavracijah, luksuznih avtomobilih. Lotila se bo vsega, kar predstavja zadovoljstvo in brezdelje in se roga delu. Kot mnoge druge take zvezde »moderne dobe«, bo tudi ta »Miss Yougoslavija« raznemala omladino svojega naroda, ki je baš sedaj najbolj potrebna, da jo kdo izvleče iz te mlačnosti, v katero se bolj in bolj pogreza. **Blagor njim, ki so se borili za Veliko Delo in ki niso primorani gledati to, kar se godi v naši zemlji!**

Ustavil sem se pred novim kioskom za časopise, v katerih se dohijo tudi časopisi iz Berlina, Budimpešte in ki jih oskrbujejo povečini Rusi. Glej, glej nova domača ilustracija. Ta nas bo mogoče malo odvrnila od onega, kar nam predstavljajo bivši neprijatelji. Mnogo

stvari je v tej zemlji, katere so lepe in jih svet ne pozna, ki pa so vsekakor vredne, da jih objavijo časopisi, katerih uredniki bi imeli v tem lahek posel. Ilustracije bodo mogoče nekoliko slabejše izvedene kot one iz inozemstva, vendar pa bo vsebina nadomestila vse te nedostatke. Vzajemni snopič in prelistavam. Toda kakšno razočaranje! Noge in namazana lica žena iz Bostona, New-York, Singapura itd., slike mode, v katerih se oni, kar se je nekada nazivalo sukna, dviga nad koleno, potem neka kinematografska zvezda, plesalka iz Rusije, ki se zviha v plesnih gibih, popolnoma v kotu pa se sramežljivo skrivajo kake tri slike iz nacionalnih prirediteljev in dogodkov. Evo to se nudi svetu in on sprejema, ker ako bi odklanjal, trgovci ne bi prodajali.

Ali smo res prišli že do sem s to našo toliko hvaljeno namišljeno kulturo? Ali smo »inteligenta« take stvari nuditi naši publikli in mladini.

Pa vendar, saj je to doba nemožnosti in ženskih nog, katere so si nekateri listi že itak usvojili kot svoj emblem. To pa nikakor ni dostojno naroda, ki je izvršil že tako vzvišena dela. Omladina mora tu reagirati, ker stari so pozabili na svojo dolžnost. **Se je čas, treba je le hitro delati, da ne bo prepozno!**

Nacionalisti!

KOLEDAR jugoslovanskih nacionalistov je dotikani in pričnemo z razpečevanjem prihodnji teden. Pozivljamo vse brate, da takoj zahtevajo pošiljatev. Cena komadu znaša 10 Din. Naj ne bo nacionalista, ki bi ne posedoval naš koledar. Naročila sprejema uprava »Orjuna«.

Poravnajte naročnino!

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

je najmodernejše urejena ter izvršuje vsa tiskarska dela od najpreprostejšega do najmodernejšega. Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige. Ilustrirane knjige v eno- ali večbarvnem tisku. — Brošure v malih in tudi največjih nakladah. Časopise, revije, mlad. liste.

Okusna oprema ilustrir. katalogov, cenikov in reklam. listov. Lastna tvornica šolskih zvezkov.

Šolski zvezki za osnovne in srednje šole. Risanke, dnevniki in beležnice.

s svojo krvjo ustvarili heroji iz let 1912.—1918. in vaša deviza naj bo: Za narod vse, Domovina pred vsem! Tedaj bodo vse sence tam lahko mirno počivale, ker bo delo, kate-

remu so postavile osnove, končano. Veličastni solnčni žarki bodo pozlatili njihove humke, sivi orli pa bodo v modrih višinah čuvali nad njihovo tišino.

ga bo vsekakor vzpodbudilo k nadaljnjemu delu za čast in slavo naroda.

Proslava 1. decembra v Leskovcu. Praznik ujedinenja Jugoslovenov je Orjuna v Leskovcu svečano proslavila. Mnogo uniformiranih in neuniformiranih članov se je korporativno udeležilo zahvalne službe božje. Zvečer se je vršila akademija Orjune, ki je jako dobro izpadla.

Mestni odbor Orjuna Hokinja vas se zahvaljuje vsem gostom, ki so se udeležili prireditve, posebej pa še gospodični Roziki Leskovar, Štefki Breznik in Pavli Ledinek za njihovo požrtvovalno delo na zabavnem večeru. Zdravo — odbor.

V preteklem poletju je fašistovska vlada izdala parolo: vsi na tirolske hribe, da tako paralizirajo lev-tonsko invazijo. Ukazu so ubogala tudi planinska društva v Trstu, Gorici in Vidmu in pustili v nemar Julijske Alpe, kamor so se nasprotno podajali v ogromnem številu jugoslovenski planinci in tam nemoteno razbijali, pokvarili in uničili italijanske mejnike.

Nato sledi daljši dokaz, da je mnenje o slabih potih z italijanske strani na Triglav neutemeljeno. Temu dokazu sta lista posvetila največjo pažnjo, ker se veliko število italijanskih turistov pelje z vlakom do prve postaje onstran meje in se poda potem po jugoslovenskih tleh na vrhove. Seveda se ustavljajo pri tem v raznih kočah jugoslovenskega planinskega društva. »Popolo« našteva imenoma Aljaževo kočjo, kočjo ob sedmerih jezerih, Staničevo in Vodnikovo kočjo, predvsem pa Kredarico in Aleksandrovo kočjo. Ne pozabljaj pa pri tem oblatiti upravo teh koč, češ, da upravitelji komaj čakajo, da padejo v njih roke italijanski turisti, da jih potem oskubijo. Zgraža se tudi nad tem, da uporabljajo ti turisti na svojih izletih nemščino ali da se nauče celo nekaj slovenskih besed, da se lahko razumejo s tamošnjim prebivalstvom. Kar pa »Popolo« najbolj jezi, je dejstvo, da se ti italijanski turisti ne sramujejo podpisati se v razne spominske knjige omenjenih koč. Iz vseh teh razlogov kujejo potem dokaze po potrebi, da se čimprej zgradi planinska kočja tudi na italijanski strani, ki bi lahko dala zavetišče celemu bataljonu alpinec, kajti nad osebnimi interesi in nad interesi društva stoje interesi nacije.

Nov način pranja. Namoči perilo, pa ga 20 minut kuhaj v raztopini »RADIONA«, potem izperl in osuši. — Pranje ni več težko delo, temveč zabava.

Tužni glasi.

Odpuščenje slovenskih železničarjev iz službe, ker so Slovenci. Pisali smo že o dveh takih slučajih, ki so se v najnovejšem času dogodila na Goriškem. Enaka usoda je doletela te dni železniškega telegrafista Gombača, ki je do pred kratkim služil v Podbrdu. Nato je bil premeščen v stare pokrajine, na kar pa je bil odpuščen iz službe, češ, da je slovenskega mišljenja.

Vprašanje pobornikom samostojne slovenske univerze.

V rokah imamo ponudbo tvrdeke Ig. Kleinmayr & Bamberg d. z o. z. Ljubljana, za nakup sledeče knjige: »Kolloidchemie der Stärke von Professor Dr. Samec, Vorstand des Chemischen Institutes der Universität in Laibach.

Vsa čast gospodu profesorju dr. Samcu, ki smo z njim istega mnenja, da se namreč ne izplača in nikdar ne bo koristno učenjaške strokovne knjige pisati v slovenskem narečju; in čeravno mu zamerimo, da se nahaja še vedno v Laibach, kar celo g. Kleinmayr ne pozna več, vendar te vrstice nikakor niso njemu namenjene. Danes ko Slovenci zanima vprašanje ali bo ali ne bo ostala univerza v Ljubljani in ko se z gotove strani povdarja, da mora ostati univerza kulturni center slovenskega naroda, nas Jugoslovene zanima vprašanje, kdaj bo mogoče učenjakom te samoslovenske univerze pisati knjige v slovenskem jeziku. Mišljenja smo namreč, da kar danes ni mogoče, tudi v bodoče nikdar ne bo, ker se bo, recimo čez 50 let vsak založnik dobro premislil, predno bo sploh založil kakega novega Župančiča, ko že dandanes murajo pesniki kakor Petruška, Golar, Griša, osebnice prodajati po hišah svoje spise,

kamoli strokovno učenjaško knjigo. Če pa Slovenci nikdar ne bomo imeli svoje slovenske strokovne literature, ali ne bi bilo umestnejše, da se na samoslovenski univerzi uvede recimo nemški učni jezik. Na ta način bo prihranjeno barem slušateljem te samoslovenske univerze ubijanje glave z prestavljanjem tujih pomožnih strokovnih knjig, kajti sedanjí slovenski rod je še perfekten v nemščini, kako pa bo v bodoče, če si utrdi pjestal samostojnega naroda, ni težko uginiti.

Mi Jugosloveni smo to vprašanje že davno praktično rešili. Mišljenja smo namreč, da bi bilo veliko bolj umestno, če bi samoslovenska univerza delala z vsemi silam na to, da čim preje postane Jugoslovenska. Potem ta univerza ne bi več vzgajala naslednike slavnega Vege, ki ni nikdar spisal slovenske knjige, in ki si ga upravičeno lastijo Nemci. Ta univerza bi bila potem ena izmed duševnih zakladov 20 milijonskega naroda Jugoslovenov, v katerem ne bi bilo težko najti založnika za še tako redko strokovno učenjaško knjigo, ki bi bila spisana v njegovem jeziku. Dokler pa tega ne bo, se nam zdi samoslovenska univerza v Ljubljani kakor žaba, ki se preveč napihuje.

Kronika.

Narodna zavest. Znano je, da imajo naši bratje Srbi in Hrvati to slabo navado, da v tujini pačijo svoja imena. Te dni je prejel nek zavod v Sloveniji dopis, pisan v nemščini, podpisan od nekega Bl. Pantsehewića, doctorand!! Vse kar je prav. Tudi če on študira v Leipzigu, ne sme zatajiti svojega imena, saj se mu itak že na obrazu vidi, da je iz juga. Kaj si morajo misliti Nemci od nas! Pregovor pravi: »Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti.« Ali spremeni Francoz, Nemeč, Anglež ali Italijan svoje ime, če prestopi meje svoje domovine? Odgovor je prejel ta gospod, kakor si ga je zaslužil. Ugodilo se mu bo takrat, ko bo kot jugoslovenski akademik pisal jugoslovenskemu podjetju v jugoslovenskem jeziku, ne pa v nemščini. To slabo navado imajo bratje Srbi in Hrvati, da se kaj radi poslužujejo v medsebojnem pogovoru blažene nemščine. Niti v planinah ne opuščajo te grde razvade. Na llici v Zagrebu se čuje več nemške govornice kot hrvatske. Kupujejo še vedno trifaiski ugljen, so na letovi-

šču v Rohitschu, Steinbrücku, itd. To se mora enkrat nehati, čeprav večina misli, da so zakoni zato tu, da se jih ne spoštuje. Rabiti nemška imena je zakonito prepovedano. To protipostavno postopanje si sme dovoljevati pred očmi oblasti le celjski nemški listič, ki se je preje imenoval »Deutsche Wacht« in je sedaj prekršen na ime »Cillier Zeitung«. Za to velja izrek: »Volk menja dlast, čudi nikdar«.

Proces proti morilec br. Hadži-Popovića. Te dni se vrši v Bitolju proces proti morilec br. Spasoju Hadži-Popovića. Vsi obtoženci zavračajo krivdo na Krsto Londrevaki je že prejel zaslužen plačilo. Uverjeni smo, da bodo vsi, katerih se drži kri velikega propagatorja jugoslovenske misli v Južni Srbiji, prejeli kazen in da bo večni pravici zadoščeno.

Odlikovanje. Z redom Rdečega zmaja je bil odlikovan zaslužni in požrtvovalni br. Emil Čič, II. tajnik Orjune v Sibeniku. To odlikovanje

Italijanska planinska kočja v Triglavskem pogorju. Poročali smo že pomno, da je delo za planinsko kočjo, ki naj bo obenem spominska kočja, v polnem delu. Sedaj se je oglašil videmski »Giornale del Friuli« in za njim »Popolo di Trieste« z zahtevo, naj se postavi kočja tudi na Triglavu. Do tu bi bilo vse v redu. Nad vse zanimiva pa je utemeljitev te zahteve. Radi tega jo podajamo v glavnih obrisih.

Pred vsem spominja veliko število koč na jugoslovenski strani, ki so zavetišča za turiste, obenem pa tudi najlepše propagandno sredstvo za planinsko afirmacijo Jugoslovenov. Pred kratkim je že vojaška oblast sprožila misel, da bi se take kočje postavile tudi na italijanski strani in se je tozadejno obrnila na italijansko planinsko društvo v Trstu in v Gorici in Reki ter na Furlansko planinsko društvo. Gorica je odgovorila, da nima denarja, Reka, da je predaleč od Triglava, tržaški odgovor pa se je skušal izogniti stvari.

To pa kljub temu, da je vojaška oblast nudila material in delavce ter deloma tudi stavbeni material in opremo. Koča bi morala biti postavljena na Selu Dolec (2151 m). Šest ur daleč nad Logom.

SALAME

prvovrstno novo robo, uležane,

dobite povsod!

Prva hrvaška tvornica salam, subega mesa in masti

M. GAVRILOVIĆA SINOVİ
d. d. Petrinja.

Glavno zastopstvo za Slovenijo:
Franc Palme,
Ljubljana - Maribor - Celje.

FOTO - MATERIJAL

JANKO POGAČNIK
LJUBLJANA, Tavčarjeva ulica 4.

P. n. Čast mi je naznaniti, da sem preselil svojo že nad 20 let obstoječo brivnico na Rimski cesti 21 (hiša g. Marčana) v nove prostore ter ustanovil posebni oddelek

za damsko friziranje

s posebnim vhom, v katerih se bodo izvrševala na najmodernejši način vsa v damsko stroko spadajoča dela, kakor striženje dečje frizure (Bubikopf), česanje vseh modernih frizur, umivanje glave, manikiranje, ondularanje in izdelovanje raznih lasnih izdelkov. Oddelek za dame, kakor tudi oddelek za gospode sem moderno in vsem higijeničnim predpisom ustrezajoč uredil in opremil z najnovejšimi aparati za umivanje in sušenje las.

Sprejemam še nadalje gg. abonente po znižanih cenah, kakor tudi za striženje las gg. dijakov, katerim računam od pondeljka do petka izpod določene cene. Najvljudneje Vas vabim, da me o priliki počastite z Vašim cenj. obiskom, za kar se najtopleje priporočam in beležim z odličnim spoštovanjem

FRIZERSKI SALON ZA GOSPODE IN DAME
FRANC LOBOREC, LJUBLJANA, Rimska cesta št. 21.

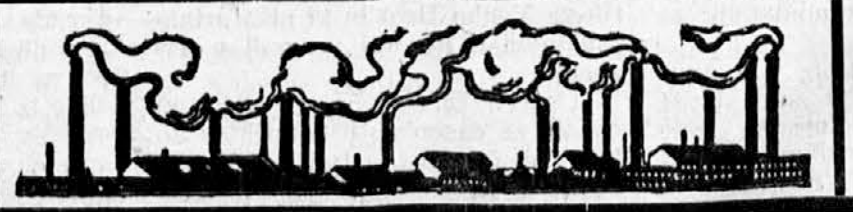
KAMGARN
SUKNO DOUBL
Za moške obleke — velika izbira ugodne cene
R. MIKLAUC
»PRI ŠKOFU«
Ljubljana, Lingarjeva ul.

Znižane cene pri »TRIBUNA« za Božič!
Mamice, ne zamudite ugodne prilike, da si ogledate veliko izbiro vsakovrstnih otroških vozičkov, igračnih vozičkov, stolec, holendarjev, malih dvokoles in trieklov, šivalnih strojev in dvokoles. Posebni oddelek za popravo dvokoles, motorjev, šivalnih strojev, otroških vozičkov itd. Emajliranje z ognjem Kolesa se shranjujejo tudi preko zime.
TRIBUNA, F. B. L.
tovarna dvokoles in otroških vozičkov
LJUBLJANA, Karlovska cesta 4.
CENIK FRANKO!

Za božična darila
si dovoljuje cenj. občinstvo vljudno opozoriti tt.
F. M. SCHMITT
na veliko zalogo galanterijskega blaga, igrač, vozičkov,
ročnih torbic, listnic, aktovk, šatulj, okvirjev, ogledal, termus-steklenic, nastavkov, pisalnih in kadilnih garnitur, jedilnega orodja,
telovadnih, snežnih in domačih čevljev, galoš,
pletenin, robcev, kravat, perila, rokavic, nogavic, vezenine, vložkov, vseh predmetov za krojače in šivilje,
toaletnih potrebščin, mnogovrstnih parfumov, mila, kolinske in ustne vode i. t. d.
Nizke cene!
Solidno blago!
Postrežba točna!

Salon MILA
SPECIALNI SALON ZA DAME
TRAJNA ONDULARJA
VODENA ONDULARJA
B A R V A N J E L A S
MASAŽA - PEDIKIR - MANIKIR
LJUBLJANA
DUVAJSKA CESTA ŠTEV. 7

GRADBENO PODJETJE
ING. DUKIĆ IN DRUG

LJUBLJANA
Bohoričeva ulica št. 24